

- Jeg er en af Odins valkyrier, sagde Brynhild.
- Som du ved, sender Odin sine valkyrier til slagmar-
ken for at uddele sejr og nederlag. Her stod et slag
mellem en gammel og en ung konge. Odin havde lo-
vet den gamle konge sejren, den unge var der ingen
der ville hjælpe. Men jeg dræbte den gamle konge i
kampen, og som straf stak Odin mig med en søvn-
torn. Odin sagde, at det var sidste gang jeg havde be-
stemt hvem der skulle sejre i kamp. Jeg skulle i stedet
få en mand, og ham skulle jeg adlyde i alt. Jeg svor til
gengæld på kun at tage en mand, der ikke kendte til
frygt.

Sigurd lyttede forundret til den smukke Brynhild.
De satte sig sammen, og hun gav ham mange gode
råd.

- Du er den klogeste og smukkeste pige jeg endnu
har mødt, sagde Sigurd. - Der findes ingen jeg hellere
vil have til kone end dig. Det sværger jeg på!

- Jeg tog også dig, hvis jeg kunne vælge blandt alle
mænd, sagde Brynhild. - Jeg vil aldrig komme til at
elske andre.

De to elskende blev nu sammen i tre dage og næt-
ter, og inden de skiltes, bandt de sig til hinanden med
dyre eder.

Sigurd red videre, og nogle få dage efter kom han til
en stor gård der tilhørte en høvding ved navn Hej-
mer.

Hejmer var Brynhilds fosterfar, og han havde en
søn der hed Alsvid.

Da Sigurd red op til gården, fik han øje på nogle
unge mænd der øvede sig i spydkast og sværdhug.

De unge mænd bød Sigurd velkommen, og Alsvid
indbød ham til at blive på gården så længe han ville.

Sigurd tog imod indbydelsen, og Hejmer og Alsvid
viste ham stor hæder.